

gælder for offentlige myndigheder, og således at tilsynet ikke omfatter ansættelsesretlige regler, jf. *afsnit 5.1.2 og 5.1.4*. Som noget nyt foreslås i overensstemmelse med Klagereformudvalgets forslag – hvilket Ekspertgruppen som nævnt ovenfor også har anbefalet – at tilsynet skal omfatte interne kommunale forskrifter, der er udstedt i medfør af lovgivningen, jf. *afsnit 5.1.3*. Der henvises i det hele til *de foreslåede bestemmelser i lovens § 48, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16*.

For så vidt angår spørgsmålet om tilsynets sagsrejsning foreslås det som foreslået af Klagereformudvalget, at det udtrykkeligt fastslås i loven, at det er tilsynsmyndigheden selv, der beslutter, om der er tilstrækkeligt grundlag for at tage en sag op, jf. *afsnit 5.2. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 48 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

For så vidt angår tilsynets muligheder for sagsoplysning følges i lovforslaget Klagereformudvalgets – og Ekspertgruppens – forslag om, at det udtrykkeligt fastslås i lov om kommunernes styrelse, at den kommunale tilsynsmyndighed kan pålægge kommunalbestyrelsen at tilvejebringe oplysninger til brug for tilsynets sagsoplysning. Forslaget udbygges – i overensstemmelse med Ekspertgruppens forslag – med et forslag om, at det udtrykkeligt fastslås i lov om kommunernes styrelse, at der kan fastsættes frister herfor, jf. *afsnit 5.3.1. (de foreslåede bestemmelser i lovens § 49, stk. 1 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

Som en styrkelse af kommunaltilsynet foreslås som et nyt middel til oplysning af tilsynssagerne – i overensstemmelse med Klagereformudvalgets og Ekspertgruppens forslag – at den kommunale tilsynsmyndighed, når dette er påkrævet, kan forlange, at der foranstaltes indenretslig afhøring under vidneansvar, jf. *afsnit 5.3.4. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 49, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

Kommunaltilsynets reaktionsmuligheder foreslås også på en række punkter præciseret. Som foreslået af Klagereformudvalget foreslås det i overensstemmelse med gældende ret og den virksomhed, som faktisk udøves af tilsynet, at det i lov om kommunernes styrelse udtrykkeligt fremgår, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med legalitetstilsynet kan udtale sig vejledende om lovligheden af kommunens dispositioner, jf. *afsnit 6.1. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 50, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

Efter gældende ret har det hidtil været en betingelse for kommunaltilsynets anvendelse af sanktioner, navnlig annullation og tvangsbøder, at en ulovlighed fremtrådte med en vis klarhed (klarhedskriteriet). Et flertal i Klagereformudvalget har foreslået, at denne

betingelse skal bortfalde. Efter regeringens opfattelse skal klarhedskriteriet – som et led i respekten for det kommunale selvstyre – som hidtil opretholdes som en betingelse for kommunaltilsynets anvendelse af sanktioner, således at en tvist mellem en kommune og tilsynsmyndigheden om forståelsen af lovgivning, der giver anledning til tvivl, må afgøres enten ved domstolene eller ved en ændring af lovgivningen, jf. *afsnit 6.4*.

Det præciseres endvidere i lovforslaget som en udbygning af Klagereformudvalgets overvejelser, hvilke organer og hvilke organers medlemmer sanktioner kan rettes imod, jf. *afsnit 6.3. (de foreslåede bestemmelser i lovens § 50 a, stk. 2, § 50 b, stk. 3, og § 50 c, stk. 4)*.

Endvidere foreslås som en udbygning af Klagereformudvalgets overvejelser en kodificering af den adgang til at anlægge anerkendessøgsmål, kommunaltilsynet hidtil har haft efter gældende ret. Som et led i en forenkling af tilsynets reaktionsmuligheder foreslås, at domstolene fremover ikke skal påse nødvendigheden af at anlægge anerkendessøgsmål, jf. *afsnit 6.6. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 51, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

Indenrigs- og sundhedsministerens kompetence og reaktionsmuligheder som tilsyn i anden instans foreslås også præciseret og delvis ændret på baggrund af Klagereformudvalgets overvejelser om Tilsynsnævnets kompetence og reaktionsmuligheder. Det præciseres i loven, at en afgørelse om anvendelse af sanktioner som hidtil kan indbringes for indenrigs- og sundhedsministeren af det organ eller det medlem, afgørelsen er rettet imod, og at en afgørelse om samtykke eller godkendelse, der ikke fuldt ud giver kommunen medhold, kan indbringes for indenrigs- og sundhedsministeren af vedkommende kommunalbestyrelse, jf. *afsnit 7.1.1. (de foreslåede bestemmelser i lovens § 52, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*. De reaktionsmuligheder, indenrigs- og sundhedsministeren som rekursorgan efter gældende ret har over for den afgørelse, der indbringes for indenrigs- og sundhedsministeren (ophævelse, ændring, stadfæstelse, hjemvisning) foreslås også præciseret i loven, jf. *afsnit 7.3.1. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 52, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 16)*.

Som noget nyt foreslås det i overensstemmelse med Klagereformudvalgets anbefaling om den overordnede tilsynsmyndigheds kompetence, at indenrigs- og sundhedsministeren herudover af egen drift kun kan tage statsamtmandens afgørelser eller udtalelser op til behandling, såfremt sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter, jf. *afsnit*